

K U R Y E R L I T E W S K I

w Wilnie we Czwartek dnia 20 Lutego v. s. 1819 roku.

Obsewacye meteorologi- czne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 19 godz. 3 z połu,	27 cal. 6, 0 lin.	+ 1, 25 stopn.	Południowy	Zachmur.
	— 19 godz. 9 wiecz.	27 — 5, 8 —	— 1, —	— — — —	— — — —
	— 20 godz. 6 z rana	27 — 5, 4 —	— 2, —	— — — —	— — — —

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Petersburg dnia 12 lutego.

Ober-prokurowi 4go departamentu Rządzącego Senatu, *Ogarew*, naymilościwiey rozkazano być Ober-prokurem w 7mym Departamencie Senatu.

Grodzieński wice-gubernator, radca stanu, *Andrzejkowicz*, naylaskawiey mianowany gubernatorem cywilnym tamże.

Chersoński wice gubernator, radca kolegialny, *Timonowicz*, uwolniony ze służby, a na jego miejsce wice-gubernatorem chersońskim mianowany, radca kolegialny *Pietrulin*.

Adjutant Xiążęcia Oranii, pólkownik *Decaylor*, oraz zostający w Departamencie Kommissoryackim, 5tey klasy *Bibikow* i 6tey klasy *Semeniuta*, udarowani orderami ś. *Anny* 2giey klasy z brylantami.

D. 6 stycznia odprawilo się w *Kursku* publiczne posiedzenie oddziału Towarzystwa Bibliyego. Złożone ofiary wyniosły 3,000 rubli. (Poczt. Północ.)

Podług *Ruskiego Inwalida*, przez rozkaz dzienny z dnia 4 lutego: mianowani dowódcami: jenerał major *Zagriażski*, 1szej brygady 3ciey dywizyi kirysyerów; jenerał major, *Kwitnicki* 1szy, 2giey brygady teyże dywizyi. Jenerał major, *Saldam*, ma zostawać przy naczelniku 1szej dywizyi konnych strzelców.

A N G L I A.

(Z gaz. berl.) Londyn, dnia 9 lutego. Posiedzenie Izby niższej d. 8 było nader ważne. Lord *Castlereagh* zapowiedział był wystawienie stanu skarbu i odnowienie Komitetu skarbowego. Zaczął od zdania sprawy. W obszernym wywodzie swoim podał dochód z roku 1817 na 51,813,000 f. s., a z 1818 na 54,210,000 f. s. Po odtrąceniu zaległości w obu latach znalazła się, podług jego rachunku, przewyżka 5,328,000 f. s. Przewyżka ta ma służyć na zmniejszenie długu krajowego. Potem mówił o ograniczeniach zaszyłych w sile morskiej i lądowej. Oddalonych ma być teraz w ogóle 35,100 ludzi licząc w to i oficerów. W roku 1817 zniżenie wydatków na siłę zbroyną uczyniło 8,967,000 f. s., w roku 1818: 8,700,000 f. s., a razem 16,237,000 f. s. Z tego jednak poszło 4,353,000 f. s. na pensye, które się co rok zmniejszają, tak, że rzeczywisty wydatek zaledwo 12 milionów wynosi. Minister przeszedł potem do kwitnącego stanu

handlu. Rok 1818 jest *naywiększym handlowym* rokiem w dziejach państwa W. Brytanii, i przewyższył nawet rok 1815, w którym się handel tak raptownie rozwinął, iż stan takowy za nadnaturalny i jedyny uważano. W roku 1817 wartość wyprowadzonych płodów i rękodzieł angielskich wynosiła 35,231,000 f. s., w roku 1818 wynosiła 35,325,000. Po tém wyłączeniu uczynił Minister wniesienie na potwierdzenie komitetu skarbowego ostatniego posiedzenia, i na przydanie dwóch niedostających członków, co po ukończonych rozprawach bez zbierania głosów przyjęte zostało. (Wiele gazet oświadcza się wyraźnie przeciw temu Komitetowi. Ze na nic się nie przyda, że zostaje pod wpływem ministrów, że jest odgłosem ich systematu skarbowego, że już dał 11 raportów, a pozornie tylko roztrząsał stan skarbu.)

Parlamentowi podane zostało dokładne wyszczególnienie wszystkich znajdujących się, od 30 grudnia aż do 25 stycznia 1819 w obiegu papierów bankowych. Massa ich wynosi 27,983,880 f. szterl.

Według podanego Izbie niższej wyrachowania, summa puszczonej w obieg zapisów Izby skarbu w roku 1818, do których opłacenia żadnego jeszcze nie wskazano funduszu, wynosi 24,954,500 f. s. całkowita summa wydanych w roku 1818 zapisów izby skarbowej jest 41,600,000 f. s.

Gazeta *Courier* zbija tę pogłoskę, że Xiążę Rejent ma odwiedzić przyszłego lata *Karlsbad*, a przy tém zdarzeniu i *Wiedeń*, oraz dodaje, że Xiążę Rejent używa teraz tak dobrego zdrowia, iż o żadney dla jego polepszenia podróży nie myśli.

Dnia 8 t. m. wypłynął Półkownik *Uszar* na okręcie *Plutus* z *Dünnen*. Na pokładzie tego i drugiego okrętu, *Gambier*, znajduje się 400 ludzi, którzy chcą wejść w służbę Ameryki południowej.

Zaczynają tu obawiać się, iżby nieprzyszło do wojny między Stanami Zjednoczonymi a Hiszpanią, a nawet i z Anglią. Wiele tutejszych domów handlowych wstrzymały spekulacye swoje; może to być podstępem w celu podniesienia ceny.

A U S T R Y A.

z Wiednia dnia 15 lutego.

Dnia 8 b. m. Wielki Poseł Perski otrzymał uroczyste wysłuchanie u NN. Cesarstwa Ich-

mość. Przybył do zamku Cesarskiego z nie-
równie większą okazałością, niż przy wjeździe
dnia 5 do Xięcia Metternicha: jechał między
dwoma szeregami jazdy, a główna warta sta-
nęła przed nim do bronii. Przybywszy do zam-
ku, wysiadł przed wschodami poselskimi, gdzie
przyjęli go podpułkownik placu *Schlechta* i ka-
pitan placu Hr. *Zelwiz*. Pierwszy szedł obok
W. Posła; a drugi obok Posła po wschodach,
na których stała w paradzie gwardya niemiec-
ka. W. Poseł prowadzony był przez Izbę
gwardyi i Izbę rycerską, gdzie stały uszyko-
wane gwardye Cesarskie, i gdzie wyszedł prze-
ciw niemu C. K. wielki Mistrz obrzędów Land-
graf *Fürstenburg*. Podarunki przyniesione w le-
ktykach do zamku, a przez C. K. lokajów w Iz-
bie na stole położone, składały się: 1. Z wi-
zerunku Szacha na białym chalcedonie, obwie-
dzionym zamiast ramek wieńcem z pereł; 2.
Z pochodzącego od *Tmurlengi* Szacha *Abbasa*
Damasczeńskiego pałasza w pochwie drogiemi ka-
mieniami osadzoney; 3. Z księgi Króla Królów,
przez dziś panującego Szacha, na wzór staro-
żytney Perskiej bohaterkskiej księgi *Shehname*
napisaney, a opiewającej dzieła rodziny panu-
jącej; 4. Z dwóch kobierców kaszemirskich
na wzór kaszemirskich szalów robionych. O-
debrawszy W. Poseł w izbie rycerskiej list
Królewski od sekretarza, szedł z Mistrzem ob-
rzędów i dwoma C. K. kommisarzami, aż o
kilka kroków od sali audyencyonalney, gdzie
wyszedł naprzeciw niemu wielki Podkomorzy
i zaraz się wrócił, dla doniesienia J. C. K. Mo-
ści o jego przybyciu. Tu otworzono drzwi do
wielkiej nowej sali i W. Podkomorzy dał znak
Wielkiemu Posłowi, aby wszedł. N. Pan stał
z nakrytą głową, w mundurze przy obitym
czerwonym axamitem i galonami obwiedzionym
stole, pod bogatym baldachinem. Po prawey
J. C. K. Mości stronie stał wielki Marszałek
dworu, a po lewey Xiążę *Metternich*, Minister
spraw zagranicznych; po bokach stali kapitan
niemieckiej i węgierskiej gwardyi, a naprze-
ciw J. C. K. Mości W. Poseł, za nim Poseł,
sekretarz, etc. Gwardya stała po obu stro-
nach sali do tronu. Resztę sali zajmował dwór
Cesarski. W. Poseł uklonił się po trzykroć,
wchodząc do sali, w środku teyże i u podnóżka
tronu. Miał potem w Perskim języku mowę
do N. Pana, którą radca nadworny i tłumacz
Hammer, tak przetłumaczył.

*Przyjacielski ten list od N. Króla Królów,
Potężnego Pana Iranu i Turanu, posiadacza
korony i tronu dawnych Cesarzów Perskich,
przywiozłem do W. C. Mości Wielkiego Ce-
sarza, jako też przeznaczonego do tutejszego
dworu Posła Mirssa Abdul Hussein Chana, a-
żebym po zatwierdzeniu przyjaźni pomiędzy o-
biema Dworami, dalszą mógł przedsięwziąć
podróż.*

Po tey przemowie zbliżył się W. Poseł do od-
dania J. C. K. Mości listu Królewskiego, któ-
ry na pobocznym stoliku położony został. Xią-

żę *Metternich* odpowiedział w imieniu J. C. K.
Mości w tych wyrazach, które mu tłumacz po-
persku powtórzył.

*Przyjmuję z ukontentowaniem dowody przy-
jaźni Szacha Monarchy WPana jakkolwiek od-
dalone są od siebie Państwa, mogą się jednak
znać i szanować. Oddawna zachodzą przyja-
cielskie stosunki pomiędzy mojem Państwem i
Persyą, i te uważam jako niepodlegające zni-
szczeniu. Donieś WPan te moje słowa Sha-
chowi z tem zapewnieniem, iż przyjemno mi by-
ło odebrać przez WPana wynurzenie jego
przyjaźni.*

Tu prosił W. Poseł o pozwolenie złożenia
u podnóżka Tronu podarunków: co otrzymawszy,
dał znak sekretarzowi swojemu, który sam
przyniósł wizerunek Królewski, a resztę poda-
runków przyniesli paziowie i na stopniach tro-
nu złożyli. W. Poseł odebrał od sekretarza
wizerunek i położył go wraz z listem od na-
stępcey tronu *Abbas Mirza*, na stoliku przy li-
ście Królewskim. Potem udał się do pokojów
do N. Cesarzowej, która otoczona Damami i
całym dworem przyjęła go w sali zwierciadla-
ney pod baldachinem. Po ukończonych audy-
encyach powrócił W. Poseł w takim porząd-
ku, w jakim przybył, do swojego mieszkania.
Tegoż dnia o godzinie 4tey z południa znaydo-
wał się wraz z Posłem i sekretarzem poselstwa
na danym przez Xięcia *Metternicha*, przeszło
na 40 osób, obiedzie, na który zaproszeni byli
wszyscy posłowie zagraniczni, Ministrowi sta-
nu i pierwsi urzędnicy dworu.

SZWAYCARYA

W oświadczeniu niektórych członków ra-
dy kantonu Ffeyburskiego, wielkiego zasta-
nowienia godnem, przeciwko uchwale przywró-
cenia zakonu *Jezuickiego*, między innemi są
następujące myśli: „Oddać tym nieznanym
ludziom dawanie wyższych nauk i kształcenie
młodych sług kościoła i kraju, bezwarunko-
wie powierzyć im rzeczy dla dobra oyczyzny
największey wagi; oddać do zupełnego roz-
rządzenia majątek narodowy, wyłącznie na
rzecz szkół publicznych przeznaczony, do mi-
liona rozciągający się, a to jeszcze bez żadney
rękomy, że się cel przeznaczenia dopełni;
wszystko to wyrażnie się przeciw prawdom
zdrowego rozumu i przepisom obowiązków.
Jednakże pomimo takich uwag nastąpił ten
zgubny wyrok, boleścią i smutkiem napelnia-
jący serce każdego dobrego oycza rodziny,
każdego dobrego syna oyczyzny; wyrok gwał-
cący istotny cel naszego prawodawstwa i niszczą-
cy najpiękniejsze nadzieje przyszłości! Świę-
te imie religii, tak często sposobem nawy-
stępniejszym krzywdzone i poniewierane, trze-
baż, żeby i w tey robocie za pokrywkę słu-
żyło. Lecz najpierwszy z tych zgubnych skut-
ków już nastąpił: zgoda, ta zasada wszelkie-
go szczęścia towarzyskiego, już dla nas stra-
coną została bez powrotu.” (*Ruski Inwalid*)

Kuryer Litewski, na rok 1819ty, wychodzi codziennie, prócz dni niedzielnych i świątecz-
nych. Prenumerata: roczna z pocztą rubli srebr. 14, półroczna 7; bez pocztu roczna rubli 9
półroczna rub. 4 kop. 50, kwartałowie rub. 2 kop. 25. Numer pojedynczy kop. 5.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryod.

Wilno dnia 20 Lutego 1819 roku.

Ogłoszenia po raz trzeci.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem w Sądzie Dworżańskiej opieki Białostockiego, i Sokolskiego Pttu. w Sokolce roku 1818 mca february 6 dnia zapadłym na rozdzielenie majątku z folwarków Dzieciolawa i Jaświłki; oraz z dalších przynależnościów składającego się, w Obwodzie i Płcie Białostockim położonego, do dziedzictwa JW. Józefa Wincentego Tadwena Starosty Metelskiego i Siemienińskiego, orderu s. Stanisława kawalera należącego, pomiędzy kredytorów i pretensorów onegoż przeznaczony, w tymże majątku Dzieciolawie dnia 2 apryla b. r. czynność swoją rozpoczynawszy, przez niniejsze obwieszczenie urzędowe, trzykrotnie w publicznych gazetach, trzema po sobie następującemi numerami ogłosić się powinno uwiadomienia, i wzywa wszystkich wierzycieli pomienionego JW. Tadwena, do powyższej wymienionej jego majątku roszczenia ściągających, i z iakiegobądźkolwiek względu stosować mogących, aby na dniu 2 apryla następnego 1819 roku, jako terminie powtórnego, a ostatecznego czynności sądowej zjazdu, przed tymże Sądem sami lub przez prawnie od siebie umocowanych stawali, i roszczenia swoje udowodniawali, w przeciwnym bowiem zdarzeniu, iż każdego nie stawającego, choćby naysprawiedliwsza należność, upadkowi wiecznemu podpadnie, i za niebyłą na zawsze uznana, i ogłoszoną zostanie. Jakowe uwiadomienie, aby w gazetach publicznych krajowych Kuryera Litewskiego, i zagranicznych Polskiej Warszawskiej, i Pruskiej Berlińskiej, wedle powyższego zakreszenia umieszczonem, i ogłoszonem było, mieć chce, i stanowi. Dan w majątności Dzieciolawie dnia 8 kwietnia 1818 roku.

Franciszek Grodzki Sędzia Sądu spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego Powiatów, Exdywizor Prezujący.

Marcin Jaworowski Sędzia Grodzki Ptu. Białostockiego Exdywizor.

Ignacy Wołkowicki Exdywizor.

Stanisław Łaszkiewicz Sądowy Exdyw. Regent.

Dnia 5 lutego 1819 roku.

Radca Stanu Litewsko-Wileński Gubernski Marszałek i kawaler.

3. Podaje do wiadomości: że z powodu dozwolonego przez zwierzchność na wywody szlacheckie idącego roku, familie mające się udawac w tém przedmiocie do Wileńskiej szlacheckiej deputacyi, ze strony kancelaryi szlacheckiej żadnego zamiężenia, a tém bardziej kosztu ponosić niepowinny, i tak przy wymowniu dekretów jako też wszelkich ekstraktów samą tylko poszlinę skarbową opłacać będą, jak również i po powiatach szlachta zapisująca się do wiegi tak nazwaney Rodosłowney oraz w jakimkolwiek względzie potrzebująca z kancelaryów szlacheckich dowodów niejest obowiązana do żadnych opłat, gdyż wspomniane Kancellarye płacone ze składek szlacheckich, wszelkie potrzebowania teyże szlachty ułatwiać powinny bez najmniejszego z ich strony wydatku. Mogące się zaś w tém względzie zdarzyć nadużycia mają być niezwłocznie doniesione Gubernskiemu Marszałkowi.

Michał Römer.

3. Deputacya wywodowa Szlachecka Gubernii Lit. Wileń. skutkiem Ukazu Rządzącego

Senatu przez rząd Gubernski już opublikowanego do miasta Wilna zebrana; czynności swoje rozpoczęła i ciągle przez czas pozwolony; zatrudniać się będzie rozpatrywaniem dowodów na rodowitość przez szlachtę składanych — Ze względu zaś na zamierzony jednoroczny tylko na uzupełnienie ogólnych wywodów termin, a żeby niewywiezione jeszcze familie, w ciągu idącego roku nieomieszkały złożyć w deputacyi rodowitości swojej dowodów, wywodowa - Szlachecka deputacya ma za obowiązek donieść, że same tylko wywiezione i dekretemi ulegitimowane familie będą miały prawo mieścić się w wiedze tak nazwaney Rodosłowney i że w czasie późniejszym ci tylko będą mieli uczestnictwo w prerogatywach stanu Szlacheckiego; którzy w wspomnioney wiedze zapisanemi zostaną, o czém deputacya Szlachecka przez pośrednictwo powiatowych Marszałków i przez gazetę Kuryera Litewskiego podając do powszechney wiadomości, ostrzega razem kancelarye JWW. Marszałków powiatowych, żeby w przyjmowaniu do Rodosłowney wiegi familiow, same tylko Dekreta Deputacyi wywodowej brały za dowód bez wymagania opłaty, i jeżeli tego dotąd niepostrzegano, a żeby uchybienie takowe sprostować starały się.

Michał Römer.

Wileński Wywodowy Szlachecki Deputat Kazimierz Walentynowicz.

Andrzej Podbereski wywodowy Szlachecki z Pttu Brastawskiego Deput.

Władysław Syruć Deputat wywodowy Powiatu Trockiego.

Xawery Korewa Deputat wywodowy Powiatu Kowieńskiego.

Stanisław Cybowicz Deputat wywodowy Szlachecki z Pttu Upit.

Deputat wywodowy Szlachecki Pttu Rosień. Marcin Pluszczewski.

Adam Iwaszkiewicz Zmayłło Deputat wywodowy Szlachecki z Pttu Telszewskiego.

Rafał Gierecki Francuzewicz Deputat wywodowy Pttu Szawel.

Za Sekretarza Regent Deputacyi wywodowej Jakób Kontowt.

Zaczawszy od Poniedziałku to jest dnia 17go t. m. i w dni następne, będą się przez publiczną licytację w domu W. Karola Szwarca na Zamkowej ulicy pod Nrem 75, rozmaite towary wyprzedawać. Jako to: porcelana, fajans, szkło angielskie, zegarki złote i srebrne, brylanty, i koronki, instrumenta muzyczne, rozmaitego gatunku, kupfersztychy, malowidła, różne kosztowne rzeczy do damskiego ubioru służące, etc. Która licytacya w każdy dzień ma się zaczynać o godzinie 10 przed południem, a trwać do 12, po południu zaś od 2 do wieczora.

Karol Szwarzte.

3 Wyjeżdża za granicę do Austrii Oszmiańskiego Pttu obywatel Jerzy Klemiała z służącym Janem Rudkowskim na miesięcy sześć.

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR-
SKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Ros-
syą etc. etc. etc.

Urodz. JX. Anderzejowi Swiackiewiczowi, Izydorowi Weyssowi, Szymonowi Malewskiemu Rektorowi Imperatorskiego Wileńskiego Uniwersytetu, Annie Libelt, Star. Gabryelowi Gierszonowi Kupcowi i Obyw. Wileń., Beniaminowi Mowszowiczowi, Freydzie Percowiczowej, Zawelowi Krawcowi, Guniemu Cukiernikowi, Wincentemu Łukaszewiczowi, Ludwikowi Alexandrowi Karnerom sukcesorom zeszłego Karnera w asystencyi opieki czyniącym, jak niemniej kupcom zagranicznym sukcesorom Seillera, Radczynie handlowey Pauli Memmenger kupcowey sukcesorze Munzera, Schrodell kamerdynerowi, Vice Rap de Schpecker, Lekkich Mejerowi, Samuelowi Loeb Bohm kamerdynerowi pozw Edyktalny przed Sądem Ziem. Pttu Wileń. na roczki Trzykrólskie z powództwa UUr. Maryanny z Libeltow Abichtowey matki Teodora i Gustaffa synow Abichtow sukcesorow zeszłego Jana Abichta b. Profesora w Imperatorskim Wileń. Uniwersytecie, Józefa Strumilly, Jerzego Gutta opiekunow rezolucyą Sądu Ziem. Pttu Wileń. dodanych, którzy mieniąc i referując się do oświadczenia w aktach Ziem. Pttu Wileń. w obiekcie oddania funduszu na satysfakcyą wierzycieli po zeszłym Abichcie Profesorze pozostałego, in tempore zanieśionego i do dekretu Sądu Ziem. Pttu Wileń. w roku terażniejszym 1818 julii 12 dnia komportacyą i kopią spraw przeznaczającego, a z dalszemi niestannego, w szczególności zaś pozywają o to: chociaż po zeszłym z tego świata Abichcie Profesorze pozostał majątek tylko ruchomy, w garderobie, bibliotece, i pensyi zalegley w Imperatorskim Wileń. Uniwersytecie, jednak ten bynajmniej nie jest odpowiednim długom, jakie zeszły Abicht w różnych osob pozaciągał, tym więcej nie jest wystarczającym iż kredytorowie doliczając procenta do kapitałow prawem zakazane znacznie one powiększyli, a w celu uzyskania swych należności do różnych jurysdykcyi pozywając żall. pomimo szczupłość funduszu niszczą ony jeszcze z większeniem expensow prawnych, unikając zatem żall. od niepotrzebnych wydatkow, i asystencyi procederow w różnych jurysdykcyach rozpocząć się mogących, niewiedząc innego środka skuteczniejszego do usatysfakcyonowania wierzycieli, jak tylko oświadczyć taxę i Exdywizyą pozostałego po zeszłym Abichcie profesorze majątku, i w tym celu w aktach Ziem. Pttu Wileń. w roku 1817 gbra 24 dnia zanieśli oświadczenie, i w poparciu onego idą do Sądu z prozbą decydowania przysięgi wszystkim kredytorom zeszłego Profesora Abichta do konkursu przychodzącym i na realności summ poszukiwać się mających, a niejawiącym się kredytorom w ich pretensjach wiekuiśtey ammissyi zapisania majątku pozostałego po zeszłym Abichcie w garderobie i bibliotece znajdującego się, inwentaryi urzędowey przeznaczania i onego przez publiczną licytacją wyprzedania, wszelkich pretensyi obżł. kredytorow nieogulnie zastosowanych podniesieniu i skasowania bliższości żall. dell. do dowodu i odwodu, uznania powrotu expensow, wskazania warowni locum standi nakazania i tego wszystkiego decydowania, co z rodzaju sprawy i natury rzeczy wypadać będzie. S. m. Załoby.

Roku 1818 miesiąca decembra 17 dnia Wożny świadcę iż kopii takowego pozwu dwana-

ście z autentykiem zgodnych w sprawie Urodz. Maryanny z Libeltow Abichtowey matki, Teodora i Gustaffa synow Abichtow sukcesorow zeszłego Jana Abichta b. Profesora w Imperatorskim Wileń. Uniwersytecie z dokładem opieki działających: 1wszą Ur. Xiędzu Andrzejowi Swiackiewiczowi, 2gą Izydorowi Weyssowi, 3cią Szymonowi Malewskiemu Rektorowi w Imperatorskim Wileń. Uniwersytecie, 4tą Annie Libelt, 5tą Star. Gabryelowi Gierszonowi kup. i ob. Wil., 6tą Beniaminowi Mowszowiczowi, 7mą Freydzie Percowiczowej, 8mą Zawelowi Krawcowi, 9tą Guniemu Cukiernikowi, 10tą Wincentemu Łukaszewiczowi, 11tą Ludwikowi i Alexandrowi Karnerom sukcesorom zeszłego Karnera ich opiekunowi pryncypalnemu Tomaszowi Reyzerowi obyw. Wileń. i b. Prezydentowi miasta gubernińskiego Wilna, oczewisto w ręce w mieście Wilnie podałę, 12tą po kupcow zagranicznych jakoto: sukcesorów Seillera, Radczynie handlowey Pauli, kupcowey Memmenger, po sukcesorów Münzera, po Kamerdynera Schrodell po Vice Rap de Schpecker mieszkającemu w Bagensdorff, po Lekich Mejera w Bagensdorff, po Samuelu Loeb mieszkającego w Friedensdorff, po kamerdynera Bohm jako osiadłości w tej Gubernii niemających do drzwi Sądowych przybiłem, i o terminie stawania przed Sądem Ziem. Pttu Wileń. na roki trzykrólskie oznaymiłem i opowiedziałem, oraz do gazety Kuryera Lit. podałę.

Woyciech Kasperowicz Wożny Pttu Wileń.

Roku 1818 mca xbra 19 dnia przed aktami Ziem. Pttu Wileń. stawając osobiście wożny wyżej wyrażony takowego pozwu relacyą zeznał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Z. W. Regent.

3. Majątek Jazno z attynencyonalnym folwarkiem Barbaryn dziedzictwa JW. Barbary z Kociellów Abramowiczowej Rotmistrzowej kawaleryi narodowey woysk polskich, z wsiami składającemi dymow sto z miasteczkiem tegoż nazwania, wysiewu w obu krescencyach beczek 40 osmin 3, w gruntach i łakach dobrych, lasu na opał tylko, jezior cztery, granice pewne, położony w Gubernii Mińskiej w Pcie Dziśnieńskim od miast powiatowych: Dzisny mil $2\frac{1}{2}$, Połocka mil 7, od miasteczek targowych: Głębokiego mil 7, Łużek mil 3, od portowey rzeki Dzwiny mil $2\frac{1}{2}$, zadeterminowany do przedania. Gdyby kto życzył nabydź może dokładnie poinformowany zostać (gdzie komu zrzęczniey) w samem Jaznie lub w Bienicy majątku rezydencyonalnym w powiecie Osmiańskim sytuowanym, albo w Mińsku na kontraktach, gdzie ostatecznie z niżej podpisanym ukończyć można, podając do trzykrotnego opublikowania w gazetach własno ręcznie podpisując. K. Warecki Plenipotent.

3. Miński Rzymsko Katolicki Konsystorz skutkiem rezolucyi dnia 5 lutego 1819 roku postanowionej, ogłasza Ur. Klemersowi Kowalewskiemu trzymiesięczny do dnia 3 maja terażniejszego roku, przeznaczony termin dla stanności przez siebie lub prawnie umocowanego Plenipotentą w Processie rozwodowym żony jego Ur. Maryanny z Łaniewskich, od roku 1815 rozpoczętym, i ponowionym; po upływie jakowego terminu, namieniony Process chociażby pod niestannosc pozwanego, przy zastępstwie przysięgłego obrońcy małżeństwa, zostanie przez wszystkie stopnie ku ostatecznemu rozpoznaniu przeprowadzony. Surrogat X. Ignacy Kondratowicz.

Sekretarz Wincenty Stefanowski.

Tłumacz Mikołaj Stefanowski.

UWIADOMIENIE

Względem Sklepu w domu Towarzystwa Dobroczynności na Ulicy Wileńskiej pod N. 716 otworzonego.

P przed kilku miesiącami, to jest w dzień Ś^o Michała roku zeszłego, otworzonym został w domu Towarzystwa Dobroczynności Sklep, w którym sprzedaż przedmiotów różnego rodzaju na zysk ubogich jest przeznaczona.

Spoźniona roku pora, a nadewszystko niedostatek gotowych pieniędzy w kassie były przyczyną, iż tenże Sklep nie mógł być dotąd zupełnie wewnątrz ukończony, zamkniętymi szafami opatrzony i pomalowany, tak, iżby każdy do niego wchodzący, znalazł takie uporządkowanie, jakiego potym zakładzie spodziewać się trzeba było.

Zamiarem jest Towarzystwa równo z zaczęciem wiosny dopełnić to wszystko, co tylko jeszcze wewnątrz do wygody i przyozdobienia tegoż Sklepu niedostaje; ale powiększenie pożytków dla ubogich z tego zakładu, nadanie jemu wzrostu, przynależenia przedmiotów w tym Sklepie sprzedawać się mogących, a zatem zapewnienie mu odbytu i zalety, zawisło jedynie od ludzkości i wspaniałości tych, co w czynieniu dobrze i wspieraniu cierpiącej ludzkości znajdują prawdziwe rokosz i szczęście; szczególnież zaś od tej płci pięknej i szanownej, która tu w mieście Wilnie od daty zakładu Towarzystwa Dobroczynności ciągle dowodziła, iż nie tylko słowami zachęcać, ale własnym przykładem pobudzać do wspierania i pomagania biednych i nieszczęśliwych, w każdym wydarzeniu umiała.

Dotąd Sklep domu Towarzystwa po większej części był składem sukna, biał, płócien, waty, kapeluszy i innych podobnych rzeczy z rękodzielnictwa tegoż domu wychodzących. Te przedmioty będą i nadal celniejszym i pierwszym funduszem tego zakładu, ile że znaczną część zamieszkałych w domu Towarzystwa Dobroczynności obojczy płci osób, pożytecznie zajmują. Ale jakimżeby to było dla tego sklepu zaszczytem, a razem wspaniałem i prawdziwem dla ubogich wsparciem, gdyby pełne miłosierdzia i litości Damy raczyły z bogactw ten zakład ofiarowaną łaskawie własnych rąk pracą, według danego już od kilku osób przykładu, przysyłając kaftaniki trykotowe i różne haftowane, wyszywane, albo jakiegokolwiek bądź rodzaju roboty, które do istotnej wartości, łączyć będą nieocenioną zaletę przez wzgląd na szanowne ręce, których być mają dziełem.

Wszakże oprócz tego, w rychłym czasie, i z znacznym dla ubogich pożytkiem, tenże Sklep mógłby się jeszcze zapomódz, gdyby prawdziwi przyjaciele ludzkości, którym przy najlepszych chęciach czynienia dobrze, niezawsze gotowych pieniędzy staje, raczyli do tegoż Sklepu ofiarować efekta w różnym gatunku i choćby najmniejszej wartości, byleby pożyteczne, które z najwyższą wdzięcznością przyjmowane będą.

Gdy każdego ofiarę czyniącego interessować musi, aby dar uczyniony, nie na inny przedmiot był obrócony, tylko istotnie na wsparcie ubogich; przeto odpowiadając tej sprawiedliwej troskliwości, Towarzystwo Dobroczynności złożyć kazalo w Sklepie ciągłą oprawną, do której każdy zechce wpisać to, co w efektach na zysk ubogich ofiaruje—Każdemu zaś ofiarę czyniącemu, otwarte księgi rejestrowe będą, okazujące przychód i wyprzedaż wniesionych darów.

Chwalebny cel w ustanowieniu takiego Sklepu, oraz porządek wprowadzony i pilnie postrzegany, aby żadnej defraudacyi nie było, lecz iżby w całości i jedynie na pożytek ubogich dochód z tego źródła pochodzący był obracany, spodziewać się każe, iż odleglejsze nawet od miasta osoby, powodowane chęcią wspomagania ubogich, korzystać z tego uwiadomienia będą, i do zapomożenia wyżej rzeczzonego Sklepu przyłożyć się raczą.

Wilno dnia 18 lutego 1819 roku.

Zgodno z protokołem Towarzystwa Dobroczynności

Sekretarz Ignacy Jundziłł.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Oświadczenie imieniem Julii Xieźniczki Radziwiłłówny w rzeczy poniżej wyrażającej się. Zeyście z tego świata JO. Xiecia Jmci Mateusza Radziwiłła aktualnego Radcy Stanu i kawalera otworzyło, wedle praw krajowych najmłodszy nam darowanych, przyrodzony spadek, na dwóch jego stryjeczno rodzonych braci, mianowicie JO. Xiecia Dominika Radziwiłła Rott. kawaleryi narodowej i kawalera, dobroczynnego oświadczaający się oycą w jednej, niemniej potomków JO. Xiecia Jmci Michała, Michała i Franciszka Radziwiłłow w drugiey połowie w dobrach, summach i ruchomości wszelkiej. Gdy JO. Xiążę Dominik Radziwiłł takowego spadku przyrodzonego z massy nań przychozącej trzy części synowi swojemu JO. Xieciu Alexandrowi Radziwiłłowi kapitanowi gwardyi polskiej, i kawalerowi, a czwartą oświadczaający się córce Julii Radziwiłłównie, nie wyłączając drugiej swey córki Maryi z Xiążąt Radziwiłłow Hrabini Krasin-skiej, łaskawie wydaniem dwóch osobnych dokumentow, stosownie do prawa statutowego, darować raczył, oświadczaająca się Julia Radziwiłłówna doskonałą w najlepszym swoim bracie rodzonym Xieciu Alexandre pokładając ufność, objęcie przez urzędową formalną w niczym od myśli prawa darownego nieodstępłą intromissją, na jej imie czwartey części spadku oycowskiego w całej rozciągłości, że wszelką od jakichkolwiek inwolucyow prawnych ostrożnością, tudzież ekonomiczne uregulowanie teyże czwartey części z połowy czyli 8miej z całości poruczyła jemu, co że spełnione być musi, nadto jest pewna, gdy ją przychylny brat wzajemnym w tey mierze z ewikcyą na całym majątku ureczył dokumentem. Dopiero nabierając wiadomości z pozwu wzajemnego imieniem JO. Xiecia Alexandra Radziwiłła do Departamentu cywilnego Gubernii Wołyńskiej po JW. Alexandra Hrabie Pocieja, JO. Xieźnę Maryą z Hrabior Granowskich Lubomirską, JW. Jana, Józefa, Stanisława Hrabior Judyckich, tudzież JO. Xiecia Michała Puzyny Marszałka Mińskiego i kawalera, roku 1818 grudnia 2 wyniesionego, a w Kurjerze Litewskim roku 1819 pod Nrem 19 umieszczonogo, że Xiążę Alexander Radziwiłł brat oświadczaający się od wyż wyrażonych osob pod pretextowemi sukcesyi pozorami, jest zakluconym, ile czuje nad caloscią dobroczynnego oycowskiego dla się zrobionego daru w dobrach Berdyczewskich i funduszach po JO. Xieciu Mateuszu spadłych, ile tę drogą oycę i zmarłego stryja pamiątkę, bez najmniejszego uronienia przy sobie zatrzymać pragnie, tyle widzi się bydy obowiązaną na wszystkich klucących niewinnie spokojność uzalić się zajedno z bratem JO. Xieciem Alexandrem Radziwiłłem przed publicznością całą, w tém więc zamiarze referując się do praw w pozwie wzmienionych i do dowodow przez brata Xiecia Alexandra cytowanych, jako współniczka daru oycowskiego i spadku po stryju, niniejsze oświadczenie własną ręką napisane, ku zapisaniu w protokul sądowy podaje i podpisuje. Działo się 1819 lutego 10 dnia. Julia Xieźniczka Radziwiłłówna.

Do podania w sąd Główny Litewski 2 Departamentu takowego oświadczenia, oraz podpisania onego w protokule uprosiłam imoc nadając Jmę Panu Stanisławowi Zegolowiczowi Pisarzowi Ziems. Wilkomir. data jak wyżej.

Julia Xieźniczka Radziwiłłówna.

Roku 1819 febr. 13 dnia; na Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim 2 Departamentu stawając obecnie adwokat Sądu tego W. Antoni Mokrzecki takowe oświadczenie do akt podał.

Wincenty Malecki Ass. Antoni Kwiatkowski Ass.

Józef Biegański Ass. Sekretarz Dobrzański.

3. Sąd Główny 2go Departamentu Gubernii Mińskiej stanowiąc Rezolucyą w dniu 27 januaryi terażniejszego 1819 roku na prożbę JXieźdza Jana Nesterowicza Dziekana i Deputata Pttu. Borysowskiego, raz ostateczny zalecił, aby Urzędnicy, którzy w dobrach JWW. Jana Podkomorzego Połockiego i Franciszka Prezydenta Sądu Głównego Witebskiego Bielikowiczow Łatyholicz zwanych, w Ptcie Borysowskim Gubernii Mińskiej sytuowanych, mających, dzieło Taxy i Exdywizyi za remissą i wielolicznymi tegoż Departamentu przepisaniemi rozpoczęli, jako to: Franciszek Soltan Sędzia Rzezycki, Jakub Estko Ihumeński, Maciej Cieka-wy Słucki i Antoni Wańkowicz Bobruyski Pod-sędzkowie Sądow Ziem. Powiatowych bez żadnych odmówek nieodmiennie na dzień 15 apryla terażniejszego 1819 roku ad fundum majątności Łatyholicz zjechawszy, komplet Sądowy dla zupełnego okazania Taxy i Exdywizyi dóbr. JWW. Bielikowiczow na satysfakcyą ich kredytorow oddanych, pod odpowiedzialną tymże kredytorom z własnych swych funduszow za narastanie procentow i straty sumptowe złożyli. Dla zaskutecznienia czego posłane są do przeznaczonych na tę Exdywizyą Urzędnikow ukazy, a o wydelegowanie na pomieniony termin do majątności Łatyholicz z Gubernii Witebskiej Exdywizora, do tamecznego Głównego Sądu 2go Departamentu, wysłaną została komunikacya. O jakowym terminie izby wszyscy kredytorowie i różnego tytułu pretensorowie JWW. Bielikowiczow byli świadomemi, ina ony z dowodami swemi do Sądu Exdywizorskiego Łatyholicznego pod utratą rzeczy na skutek remissy Departamentowey w roku 1811 septembra 25 dnia zakroczoney, sami lub przez umocowanych Plenipotentow stawili się, przeto o tém do publicznych gazet Kurjera Litewskiego, niniejsza kosztem JXieźdza Jana Nasterowicza, jako kredytora JWW. Bielikowiczow w skutek rezolucyi datą wyżej pomienioney przesyła się awizacya. Februaryi 5 dnia 1819 roku. — Za Sekretarza Protokulista Józef Herman.

3 Dobra z daru wieczystego dziedziczne JW. Hrabiego Ferzena rzeczywistego Szambelana dworu, dziś zostające pod zarządzaniem ustanowionych z woli Najjaśniejszego Cesarza kuratorów a mianowicie: w powiecie Brzeskim Klucz Pużycki, w którym jest dymow włościańskich 152 osob płci męskiej 315, żeńskiej 520, w powiecie Prużańskim Klucz Dubiński, w którym się znajduje dymow 108, a w nich ludności męskiej 252 żeńskiej 244 osob, są przeznaczone do sprzedania. Niżej podpisany mając na to plenipotecyą od Kuratorów, czyni niniejsze ogłoszenie, iż w celu zbycia onych znajdować się będzie na kontraktach Wotkowyskich przypadających dnia 11 kwietnia. Zyczący nabyć razem, czy też pojedynczo, znajdzie tam w gotowości o stanie i cenie tych dóbr należyte poinformowanie. Lecz jeżeli na tych kontraktach nikt się niestanie nabywcą, niżej podpisany nie opuści stawić się na innych zgromadzeniach obywatelskich; w ciągu tego roku w gubernii Grodzieńskiej bydy mających, dla układow z tem, którzy szukają wieczystej posiadłości. Wreszcie zapewniam, iż w każdym innym czasie mieć będzie w Grodnie wszelką dla nich gotowość.

Antoni Krupowicz Assesor Izby S. G.

Wilno dnia 20 Lutego 1819 roku.

Wilno, dnia 20 lutego.

Dnia 12 t. m. przyjemnie zachwyceni byliśmy Koncertem, który nam wydał JPan Łowczyński na Violencelli. Gust do Muzyki w naszym mieście sprawił to, iż zebrało się piękne grono Słuchaczów, między któremi widziano wszystkich tutejszych celniejszych amatorów i amatorki. Miło było widzieć w rodaku tę doskonałość w tak pięknej a oraz trudnej sztuce, do której tylko długim stopniowaniem dojść można. W *Alegro* pełen śmiałości dowiodł ze pewnością smyczka i wprawność lewej ręki nie były mu obcemi, w *Adagio* rozczulający, potrafił wznieść w sercach słuchaczów przyjemne uczucia, w ostatnim *Alegro* to łagodny, to rzucający niby pociski piorunowe, wzbudził we wszystkich wielki dla swego talentu szacunek i poważanie. Panna Opitz śpiewała dwie arie z wielkim dla siebie oklaskiem, znać było po samej metodzie, że to jest uczenniczka Pani Frankowej, która przez kształcenie młodych panien w śpiewaniu wiekopomną zjednała sobie wdzięczność tutejszych mieszkańców. Zakończył Pan Łowczyński koncert polonezem z piosnki Świat srogi, który z wielkim sobie właściwym gustem wyeksekwował.

O g ł o s z e n i a.

1 Excerpt rezolucyi z protokołu ekonomicznego Kommissyi do urządzenia interessów Radziwiłłowskich ustanowionej, w dacie poniżej wyrażonej pod Numerem 1557 zapadłej, a dnia 17 pod pieczęcią urzędową teyże Kommissyi wydanej.

Roku 1819 febr. 14 dnia. Podanym w dniu 10 februaryi terażniejszego 1819 roku za numerem 58, do Kommissyi dla urządzenia interessów Radziwiłłowskich naznaczonej przedstawieniem, jeneralny Prokurator Massy dóbr JO. Xiężniczki Stefani Radziwiłłówny JW. Zaleski, stosownie do polecenia opieki teyże Xiężniczki pod datą 8 n. s. tegoż miesiąca lutego przesłanego, wyobrażając przyczyny dla których powinna być przedłużona persystencya skomportowanych przez kredytorów Radziwiłłowskich papierów i dany odkład Sądownictwa, a szczególnie: że pomimo nausilniejszych starań i pracy, iakie jeneralna Prokuratoria dla pośpiechu całego dzieła poświęca, znajdując całkowicie rozrzucone i zdysorganizowane Archiwa Radziwiłłowskie, zamieszanie znaczne w interessach, powodem częstey odmiany rządów i administracyi nad dobrami zeszłego JO. Xcia Dominika Radziwiłła. Ze później zażęcie w sekwestr i konfiskatę wszystkich majątków i na ostatek rząd dawny byłey opieki, nowych utworzyszy czynności, przyniosły interesu i dawniejsze bardziej zawikłały, nie była w stanie też Prokuratoria w zakreślonym czasie persystencyi, ani dostatecznie przejrzyć złożonych przez kredytorów mnostwa papierów, ani ich zkonfrontować z dowodami iakie znajdują się mogą w archiwum massy, które dotąd uregulowanem i zregestrowanem, dla swojej wielkości i znacznego zamieszania bydź nie mogło; że bez ułatwienia tych obiektów, nie mogłaby Prokuratoria przygotować kategorycznych odpowiedzi kredytorom, ani uformować pewney tabelli funduszów i długów massy, powinney się złożyć w Kommissyi i potrzebney dla samychże wierzyteli, którym po wyjaśnie-

niu wartości massy i przekonaniu, że ta ogólnym debitom przyniesie odpowiedzialności, więcej ubezpieczająca odkryje się droga przedszego ich należności odzyskania przez układy i nabycia, uwalniające od rozprawy sądowniczej, a przeto od długich zatrudnień i wydatków prawnych; przekładając takowe powody jeneralny Prokurator massy przy odwołaniu się do Ukazu w roku 1818 apryla 17 dnia wyszłego, prosił przedłużenia persystencyi skomportowanych przez kredytorów papierów, i wstrzymania sądownictwa do dnia 1go września teraż. 1819 roku, na jakowe przedstawienie prokuratorii, komitet wierzyteli Radziwiłłowskich opinią swoją, w dniu 13 teraż. mca i roku, za Nrem 571 do kommissyi podaną, zgadzając się, z uwagi, że takowy przeciąg persystencyi przy wszelkiej ze strony kredytorów do wprowadzenia swych spraw gotowości, dla samej tylko massy jest potrzebny, żądał, aby za czas persystencyi i koszta na utrzymanie kommissyi, a przez fałcydia wyliczyć się mające; do samojedney massy całkowicie należały, i oddzielnie w imieniu JO. Xcia Jmci Antoniego Radziwiłła Ordynata, podaną w dniu 12m teraż. mca prośbą, Plenipotent W. Rewieński przekładając, że gdy sprawa o oddział dóbr ordynackich, żadnego niema połączenia z pretensjami poszczególnymi kredytorów, którzy tem przedszą odbiorą satysfakcyą, jeżeli dobra allodialne, należne do ich uspokojenia wyłączonemi i wyjaśnionemi zostaną, a do przywołania jakowey sprawy ordynackiey prokuratoria massy, mająca pod swą władzą, archiwa od dziewięciu miesięcy z różnych miejsc do Wilna zgromadzone może znaleźć potrzebne wiadomości i dowody. Żądany zaś przeciąg ze strony prokuratorii, uważanym bydź powinien, co do kategorii ordynackiey, za przeciwny organizacyi i woli Monarszych Ukazów, które oddzielić dobra ordynackie uległy, od majątków ziemskich, za nayspieszą kommissyi przeznaczyły czynność, że wszelka w tym przedmiocie zwłoka, powinna obowiązywać samojedną masę Xiężniczki Radziwiłłówny, do ponoszenia ogólnych wydatków na utrzymanie kommissyi, broniąc więc dalszego odkładu, prosił zapewnienia terminu dowołania sprawy ordynackiey dnia 16 marca teraż. 1819 roku, jako już wyrokiem kommissyi zadeklarowanego i ogłoszonego. Po przejrzeniu jakowych stron żądań, gdy w tey materii co do wszystkich osob rozprawujących się w kommissyi, bez wyłączenia sprawy o ordynacyą Ukazem Imiennym w roku 1818 apryla 17 dnia wyszłym, wyrażono przez słowa: „Z powodu niekomportowania jeszcze, jak powiedziano wyżej, papierów interessów Radziwiłłowskich tyczących się, i z powodu zupełney dyzorganizacyi archiwów Radziwiłłowskich, jeżeli opieka użna potrzebę zawiesić sądownictwo kommissyi w drodze prawney za pozwami i aktorami, i jeżeli się na to komitet wierzyteli zgodzi; w takim razie kommissya zawieszeń, takowych jako od obu stron żądanych, niepowinna pod żadnym pozorem odmawiać: interes, sa zaś zwłoki niecierpiące jest obowiązana rzetelwować na sesjach swoich ekonomicznych“. Stosując się zatem do takowey Naywyższej Woli, powodem zgodzenia się kommitetu wierzyteli Radziwiłłowskich, kommissya żadanego przez prokuratoria massy odkładu w kolej sądownictwa do dnia 1go wrześ. teraż. 1819 roku udziela. A dla dokładniejszego przejrzenia złożonych przez kredytorów papierów i ustanowienia tabelli wyjaśniających stan długów i funduszów Radziwiłłowskich, persystencyą ogólnę komportacyi,

do dnia wyżej wzmienionego 1go września 1819 roku przedłuża; i przed tym terminem do złożenia w kommissyi, wyjaśniających wiadomości stan czynny i bierny massy, generalną prokuratoryą obowiązuje. Gdyby zaś strony interesowane do massy Radziwiłłowskiej, uwiadomione wczesnie były o takowym odkładzie i niezostały narażone na niepotrzebne wydatki, i do miejsca sądzącej się kommissyi przyjazdy, przez gazety krajowe i zagraniczne o niniejszem postanowieniu, też strony zawiadomic postanowiła. Względnie zaś żądania komitetu kredytatorów, aby za czas przedłużoney persystencyi, jako potrzebney samey tylko prokuratoryi: koszta ogólne na utrzymanie kommissyi przez massę ułatwiane były, i falcydia do teyże należały: kommissya w tym obiekcie dopiero niemogąc cząstkowie decydować, za opiniowanie tey kwestyi do ostatecznego w tey materyi rozwiązania odkłada. I na ostatek, że stosownie do wyż wzmienionego ukazu, interessa należące porządkowi ekonomicznemu właściwey kolei na sessyach ekonomicznych załatwiane ciągle będą, zastrzega.

(podpisano) Antoni Dyzmas Lachnicki w miejscu Prezesa, Adam Günther, Antoni Lappa kommissarz, Xawery Obuchowicz, Gasper Romanowicz, zastępujący.

O zgodności niniejszego Excerptu z protokółem komisyi, świadczyć Konstanty Nowomieyski Jenerálny Sekretarz.

1. Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż na skutek nadesłaney od Wileńskiej Skarbowey Izby, z dnia 24 oktobra, do tuteyszego gubernialnego Rządu, komunikacyi, wszystkim tuteyszej gubernii mieszkańcom obwieszcza się: iżby życzący licytować, na odbywających się targach w tuteyszej Skarbowey Izbie, na podrady i dostawki, przedstawiali na domy świadectwa, z wyszczególnieniem w nich wszystkich wiadomości, w Ukazie Rządzącego Senatu z dnia 30 apryla 1816 roku przepisanych, to jest: iżby taxę domow opierać nieinaczey, jak na obliczeniu niepalnego materiału, dodając do tego jeszcze korzyści miejscowego położenia, przychod pobierany z domu, i tak daley; gdyż Izba bez takowych wiadomości na domy ewikcyi przyjmować i do podradow dopuszczać niebędzie. Januaryi 30 dnia 1819 roku.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

1. W dniu 24 mca marca idącego roku i w dni następne, przez publiczną licytacją w domu JWW. Sulistrowskich na Trockiey ulicy pod Nro. 393 położonym, będą się sprzedawać konie, pojazdy, i różne sprzęty. Która licytacja w każdym dniu o godzinie 10 przed południem zaczynać się, i do 12 trwać będzie. Z woli opieki podpisuję Kazimierz Łyszczyski.

1. Podaje się do wiadomości, iż zmarły w roku 1817 dnia 6 sierpnia w Dyneburskim powiecie W. Michał Andrzej syn Woynowski, rodem z powiatu Wilkomierskiego, testamentem swoim, jaki pod datą 8go tegoż miesiąca sierpnia aktykowany w Ziemstwie Dyneburskim w Krasławie, z summy na karcie obywatela kurlandzkiego JW. Komandora Antoniego Felkierzamba oparty, naznaczył dla brata swego rodzonego Piotra, rubli assygn. 376 pod amissją tey legacyi, na rzecz imiennika Jacka opiece tegoż JW. Komandora oddanego, jeśliby się pierwszy lub jego potomstwo, w przeciągu lat trzech od daty zeyścia testatora o tę puszczinę nie dopomnieli. Podaje tę wiadomość Michał Żołądź Reg. Petu Dynebur.

1. W sklepie Domu Towarzystwa Dobroczynności znajdują się kompozycye Muzykalne M. O. to jest Poloneze i Romanse, sztychowane częścią w Paryżu, częścią w Petersburgu, i ofiarowane przez Autora na zysk ubogich w tymże domu Dobroczynności mieszkających.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą i t. d. i t. d. i t. d.

Uurr. Salomei z Dembieskich matce, Janowi Nepomucenowi synowi, Maryannie córce Hrabim Wielohurskim z dokładem ich opieki, successorom Józefa, Gustawowi i Władysławowi Wielohurskim z dokładem ich opieki successorom Michała Hrabim Wielohurskich Jenerałów, po dekrete niestannym, pozew przed Sąd Ziemski Pttu Wileń. na kadencyą trzykrólską i po niey następną z powództwa Ur. Karoliny Sulistrowskiej Kamer-Junkrowey w assystencyi opieki czyniącej, wyniesiony w prośbach, o sądzenie summy TB. 3,825 z procentami drugie tyle wynoszącemi, na nieletnich Wielohurskich successorach Mikołaja, i na wszelkim pozostałym po nim majątku, a szczególnie na schedzie z successyi po Ogińskich przypadającej, o zastrzeżenie, aby successorowie Józefa Wielohurskiego i nikt w ich stopniu skutkow dekretu niebronili o successye za kondemnaty, o expensa prawne, oraz o to co, czasu sprawy uroszczonem będzie. S. Ż. M.

Roku 1819 febr. 6 dnia. Wożny tę kopiją pozuwu z instancyi JW. Karoliny Sulistrowskiej Kamer-Junkrowey, po JWW. Salomeę matkę, Jana Nepomucena syna, Maryannę córkę Wielohurskich, oraz po Gustawa i Władysława Wielohurskich i ich opieki, dla umieszczenia w Gazetach do Redakcyi Kuryera Litt. oddałem. Tomasz Czerwowski Wożny Sądu Grodz. Pttu Wileńskiego.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą i t. d. i t. d. i t. d.

Uurr. Salomei z Dembieskich matce, Janowi Nepomucenowi synowi, Maryannie córce Hrabim Wielohurskim z dokładem ich opieki successorom Józefa, Gustawowi i Władysławowi Wielohurskim z dokładem ich opieki successorom Michała, Hrabim Wielohurskich Jenerałów pozew po dekrete niestannym przed Sąd Ziem. Pttu Wileń. na kadencyą trzykrólską i po niey następną, z powództwa Ur. Ignacego i Michaliny z Wielohurskich Szadurskich Marszałków Dryzien. w referencyi do uprzednich żalob, wyniesiony w prośbach — o solucją za kondemnatę, o sądzenie summy zł. polskich 50,000 z procentami drugie tyle na wszelkim majątku pozostałym po Michale Wielohurskim i zastrzeżenia, aby successorowie Józefa Wielohurskiego skutkow dekretu nie bronili, o expensa prawne i o to, co czasu sprawy proszonem będzie. S. Ż. M.

Roku 1819 miesiąca februaryi 6 dnia. Wożny tę kopiją pozuwu z instancyi JWW. Ignacego i Michaliny Szadurskich, po JWW. Salomeę matkę, Jana Nepomucena syna, Maryannę córkę Hrabim Wielohurskich, oraz po Gustawa i Władysława Wielohurskich i ich opieki dla umieszczenia w Gazetach do Redakcyi Kuryera Litt. oddałem. Tomasz Czerwowski Wożny Sądu Grodz. Pttu Wileń.